

KHÚC CA BUỒN

***Hoa cau thuở nào rụng xuống trang thơ
Anh lại viết về buổi đầu gặp gỡ
Em hiền dịu và chân thành như cỏ
Mắt biếc, trời xanh, thương nhớ, đôi hờn...***

***Tháng năm trôi, ta đã già hơn
Thơ vẫn hát những lời vô vọng
Bao kỷ niệm mong manh như bọt sóng
Để nỗi buồn tan với biển khơi***

***Cuối con đường có một vì sao rơi
Có phải em về lặng thầm trên lối cũ
Gió thổi, mây bay, chiều vàng, mắt đỏ
Nắng già nua trên nón trắng ngày xưa!***

***Gọi tên em trong thẳng thốt chiều mưa
Ghèn đá bật tung sóng bụi mờ ảo ảnh
Mây xám buồn tênh gió chiều giá lạnh
Khúc ca buồn anh hát một mình thôi!***

1990